

AŽ PRÍDE SYN ČLOVEKA

František Dancák

FRANTIŠEK DANCÁK

AŽ PRÍDE SYN ČLOVEKA

„Pánov príchod sa približuje.“
(Jak 5, 8)

2023

*Tvoje z tvojho
tebe prinášame...*

Autor:

PaedDr. František Dancák

Až príde Syn človeka

© Sven Dancak

Nihil obstat

ThDr. Miroslav Dancák, PhD.

Imprimatur

Mons. Ján Babjak SJ, PhD., prešovský arcibiskup
metropolita, číslo 2486/2018 z 18. júla 2018

Jazyková korektúra

PhDr. Adriana Matoláková, PhD.

Prvé elektronické vydanie

Vydal:

FILOKALIA

978-80-8233-108-3 – pdf

Obsah

Úvod	5
Posledný deň (dni)	7
Prenasledovanie Cirkvi	10
Predpoveď o skaze Jeruzalema	15
Veľké súženie	18
Toto musí prísť	21
Kristov druhý príchod	23
Poučenie od figovníka	25
Výzva na bdelosť	27
Podobenstvo o vernom sluhovi	31
Podobenstvo o desiatich pannách	33
Posledný súd	36
Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy	40
Oddelí jedných od druhých	43
Čokoľvek ste urobili jednému z týchto najmenších	46
A pôjdu títo vo večného života	50
Čo ste neurobili jednému z týchto najmenších	54
A pôjdu títo do večného trápenia	57
(Ne)urobili ste to mne!	62
Záver	67
Zoznam použitej literatúry	69
Od tohto autora doteraz vyšlo	71

Michelangelo Buonarroti († 1564):
Posledný súd (1535 – 1541)

Posledný súd je názov monumentálnej fresky talianskeho renesančného umelca Michelangela Buonarrotiho.

Freska takmer bezo zvyšku vyplní čelnú stenu Sixtínskej kaplnky vo Vatikáne a je považovaná za umelecké a ideové vyvrcholenie jej výmalby.

Freska zaberá plochu takmer 165 m²
a je na nej zachytených tristodeväťdesiat postáv.

Úvod

Učiteľ, „povedz nám, kedy to bude a aké bude znamenie tvojho príchodu a konca sveta?“ (Mt 24, 3; Mk 13, 4; Lk 21, 7).

Človek odnepamäti hľadá odpovede na tieto otázky. Zaujímalo to aj Ježišových učeníkov. Ježišova odpoveď je ale jednoznačná: „O tom dni a o tej hodine nevie nik, ani nebeskí anjeli, ani Syn, iba sám Otec“ (Mt 24, 36). Ježiš teda neoznámil dátum, kedy má prísť toto završenie vekov, tento koniec sveta; to je tajomstvo, ktoré pozná iba Otec (Mk 13, 32), a nie je vecou ľudí poznať časy alebo chvíle, ktoré Otec určil vlastnou mocou (Sk 1, 7).

Pri Ježišovom nanebovstúpení zhromaždení počuli: „*Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať.*“ (Sk 1, 11) Zdá sa, že v začiatkoch Cirkvi si veriaci, naskrze preniknutí svetlom Paschy a Turíc mysleli, že Kristus sa vráti hneď. Svätý Pavol však koriguje tieto ilúzie a nastojuje na povinnosti bedliť, lebo „*Pánov deň príde ako zlodej v noci*“ (1 Sol 5, 2).

To, kedy a ako to bude, prevyšuje našu predstavu a naše chápanie. Je prístupné iba vo viere. Definitívne to bude „*v posledný deň*“ (Jn 6, 39). Je teda spojené s druhým Kristovým príchodom na svet, keď „*na povel, na hlas archanjela a zvuk Božej poľnice sám Pán zostúpi z neba*“ (1 Sol 4, 16). Vtedy „*tí, čo robili dobre, budú vzkriesení pre život, a tí, čo páchali zlo, budú vzkriesení na odsúdenie*“ (Jn 5, 29).

Fatima je jednou z najväčších odpovedí svetu, ktorý zabúdala a dnes ešte viac zabúda na pravý význam pozemského života a jeho pokračovanie vo večnosti. Jej hlavným poslaním bolo ukázať vážnosť pozemského života, ktorý nie je ničím iným než krátkou prípravou na večnosť, ktorá môže byť radosť, ale aj tragická. Je poukazovaním na milosrdenstvo, ale zároveň na Božiu spravodlivosť.

Je preto pre nás kresťanov dobre, aby sme počas pozemského putovania, času milosti a milosrdenstva, ktorý nám Boh dáva, žili svoj pozemský život podľa Božieho plánu a rozhodli o svojom konečnom osude, pretože *„až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli“* (Mt 25, 31), vtedy *„dielo každého vyjde najavo“* (1 Kor 3, 13).

Cirkev nás stále povzbudzuje k tomu, aby sme sa pripravovali a mohli byť *„navždy s Pánom“* (1 Sol 4, 17). *„Za to sa musíme modliť a to si prosiť: keď Syn vykoná a ukončí súd a odovzdá kráľovstvo Otcovi, aby vtedy aj nám dal účasť na svojom kráľovstve, žeby sme tak aj my skrze túto vieru, ktorou sa k nemu vinieme, s ním panovali bez konca.“* (Vyznanie viery Jedenástej synody v Tolede [675], 894)

Posledný deň (dni)

(Jn 6, 44)

Očakávanie návratu Krista ako sudcu živých a mŕtvych tvorí časť kresťanského *Vyznania viery*: „Očakávam vzkriesenie mŕtvych a život budúceho veku.“ V ten deň sa každý dostaví pred neho, aby sa zodpovedal zo svojich činov.

Pripomínanie Božieho súdu, oznamovanie jeho bezprostrednej realizácie „*v posledný deň*“ je časťou podstatných procietiev. Je danosťou, o ktorej sa nikdy nepochybovalo. Počnúc od evanjelistov cez Skutky apoštolov až po Zjavenie sv. apoštola Jána všetci svedkovia apoštolského kázania vymedzujú miesto ohlasovania Božieho súdu, ktorý vyzýva na obrátenie (pokánie). Boh „*určil deň, keď bude spravodlivo súdiť zemekruh skrze muža, ktorého na to ustanovil, a všetkým osvedčil tým, že ho vzkriesil z mŕtvych*“ (Sk 17, 31).

„*Povedz nám, kedy to bude a aké bude znamenie tvojho príchodu a konca sveta?*“ (Mt 24, 3) bola aj otázka apoštolov. Na ich priamu otázku Ježiš popisuje rôzne skúšky a nebezpečenstvá: falošný mesianizmus, prírodné katastrofy, vojny a prenasledovanie Cirkvi. Prvou z nich je skaza Jeruzalema a roztrúsenie Izraelitov. Výslovne však pripomína, že nikto rozumný sa nemá pokúšať o datovanie konca sveta, pretože „*o tom dni a o tej hodine nevie nik, ani nebeskí anjeli, ani Syn, iba sám Otec*“ (Mt 24, 36). Každé konkrétne pokusy sektárov či blúznivcov, ktorí očakávali koniec sveta, sú smiešne a sú znamením nedôvery k Ježišovi Kristovi.

Pred opis Ježišovho umučenia kladú traja prví evanjelisti jeho reč o skaze Jeruzalema a o konci sveta. Keďže ide o posledné udalosti týkajúce sa Jeruzalema a celého sveta, voláme túto reč eschatologickou rečou, čiže rečou o posledných udalostiach. Obe udalosti sa tak prelínajú, že ich ťažko od seba